

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 91.885 van 22 december 2000
in de zaak A. 85.384/IX-1912.**

In zake : René CLAESSENS,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. STORME,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Verenigingstraat 28

tegen :

het Universitair Medisch Centrum Sint-Pieter
(UMC Sint-Pieter),
dat woonplaats kiest bij
advocaat Ph. LEVERT,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Clementinestraat 3.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat René CLAESSENS
op 11 april 2000 heeft ingediend en waarin hij vraagt
aan de verwerende partij een dwangsom op te leggen van
100.000 frank per dag vertraging in de uitvoering van
het schorsingsarrest nr. 84.309, van 21 december 1999,
welke uitvoering dient in te houden : eenduidige reïnte-
gratie van verzoeker in zijn graad van laboratorium-
inspecteur, reïntegratie van verzoeker in zijn functie
van laboratoriuminspecteur, dat wil zeggen in de functie
van wetenschappelijk medewerker, en herkrijgen door ver-
zoeker van zijn affectatie (dienstaanwijzing) aan het
laboratorium Scheikunde;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur
B. THYS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 27 september 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 23 oktober 2000;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. STORME, die verschijnt voor verzoeker, en van advocaten Ph. LEVERT en J. GHYSELS, die verschijnen voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur B. THYS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat bij arrest nr. 84.309 van 21 december 1999 de Raad van State de schorsing heeft bevolen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 27 april 1999 van de raad van bestuur van het Universitair Medisch Centrum Sint-Pieter waarbij verzoeker met ingang van 1 juli 1999 in disponibiliteit wordt gesteld;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de onderhavige vordering om haar een dwangsom op te leggen niet ontvankelijk is omdat krachtens artikel 17, § 5, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State een dwangsom die ertoe strekt de naleving van een schorsingsarrest af te dwingen, slechts kan worden opgelegd door het arrest dat de schorsing beveelt; dat volgens haar de dwangsom dan ook moet worden gevorderd in het verzoekschrift betreffende de vordering tot schorsing en, vermits in de onderhavige zaak door de Raad van State reeds een arrest werd gewezen over die

vordering, het de Raad van State thans niet meer toekomt alsnog een dwangsom op te leggen;

Overwegende dat artikel 17, § 5, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State als volgt luidt:

"Het arrest dat de schorsing of de voorlopige schorsing van de tenuitvoerlegging van een akte of een reglement beveelt kan, op vordering van de verzoekende partij, een dwangsom opleggen aan de betrokken overheid. In dat geval is artikel 36, §§ 2 tot 4, van toepassing.

De Koning bepaalt, bij een in de Ministerraad overlegd besluit, de procedure die toepassing vindt op het vaststellen van de dwangsom.";

Overwegende dat uit de hiervoren overgeschreven wettekst blijkt dat de Raad van State in het arrest dat de schorsing beveelt een dwangsom kan opleggen; dat de Raad van State, luidens artikel 36, § 1, van de voornoemde gecoördineerde wetten, ook nog een dwangsom kan opleggen wanneer, na nietigverklaring van de bestreden rechtshandeling, het herstel van de wettigheid het nemen van een nieuwe beslissing of het zich onthouden van het stellen door de overheid van bepaalde handelingen vergt; dat de wet echter niet voorziet in de mogelijkheid een dwangsom op te leggen tussen het ogenblik waarop de schorsing wordt uitgesproken en dat waarop de Raad van State definitief over het annulatieberoep uitspraak doet;

Overwegende derhalve dat verzoeker thans niet op een ontvankelijke wijze kan vorderen dat de Raad van State de verwerende partij nog een dwangsom zou opleggen wegens de niet-uitvoering van het arrest nr. 84.309 van 21 december 1999; dat de exceptie opgeworpen door de verwerende partij gegrond is,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot het opleggen van een dwangsom wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig december 2000, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. DE BRABANDERE.